

Ilie Berindei, Elveția: "Floare (Victorie)", 1996.
Rigi-Kulm, Elveția, 1,58x0,48x0,48 m, lemn.

Colecția GAVRILĂ BLEDEA

3028

Horea Țihului

Asta-i horea Țihului
Ce s-o dus și altu' nu-i.
Frunză verde merișori
P'ân grădina din Tripșori
Multă vreme-o pribegit
Și nimică n-o pățit.
Odată o așpit,
Ceasu rău i-o și zinit:
O fost pus pe urma lui
Un hortyst de-a dracului
Și dușmanu Țihului.
Când Țihu o așpit,
Numa oleacă-o-adurmit,
Hortystii l-o îngrădit
Tăt cu pari de sângerei
Să nu scape de la ei,
Cu nuiele de mohor
Că Țihu-i în mâna lor.
Pe când gardu l-o gătat
Și de nori o fost legat
La Țihu ei o strigat:
- Țihule, pribegule,
Țihule, olahule,
De-i arunca tu pușca
Noi ț-om cruța viața!

Țihu atunci s-o deșteptat
Ș-o văzut c-o fost trădat.
El din gură-așé- o strigat:

Inedit

NICHITA STĂNESCU

Puținele dăți în care am avut
privilegiul să-l ascult pe Petru
Comarnescu, care mi-a dat respiraie,
m-au făcut să mă mir că la atâta
cuvânt Domnia Sa mai avea și
îngăduință să aibă un trup.

Prima impresie era întotdeauna
șocantă și anume aceea a unui
albatros ieșit de-a dreptul dintr-o
sondă de petrol.

Prietenul meu Mihai Olos
l-a văzut odată mâncând un cap
de oaie.

Eu l-am văzut mâncându-mi
capul iar cuvântul cu care
mi-l amintesc și astăzi linge
petrolul înțelesului.

S-a rămăstit.

Maramureș, 1980

La temeliiile sufletului omului de astăzi zac straturi de păgânătate.
De ele fățarnicul se rușinează, le tănuiește cu grije, îngropându-le și
mai tare într-însul sau le sărăcește înadins. Nebună ispravă! Aceste
(stră)funduri sunt bogăția, demonia naturii noastre și greutatea e
numai să le găsim adevăratul rost.

ION BARBU ("Cuvânt către poeți")

Colecția MITRUȚ ȘOVAGĂU din Rus

**Nu da cinstea
Pe rușine.**